

кариатиди. Това сж статуи на шестъ младимичета, които крепятъ съ главитѣ си покрива на входа въ храма. Образитѣ имъ сж благородни и важни, а дрехитѣ леко надиплени.

Горната частъ на колона отъ ерехтиона.

Макаръ на тѣхнитѣ глави да тежи огроменъ мраморенъ блокъ, общиятъ изразъ и впечатление е радостно. Кариатидитѣ били девойки танцувачки отъ селото Карнай въ Лакония. Това село презъ персийскитѣ войни държало съ перситѣ и затова по-късно било разрушено. Мжжкото население било унищожено, а женитѣ отведени въ робство. Частъ отъ тѣхъ именно били накарани да крепятъ покрива на храма като наказание.

Най-после посетихме и музея на акропола, въ който се събиратъ материали отъ разкопкитѣ, както и отливци на отнесенитѣ статуи и украси отъ храмоветѣ. Направи ни впечатление една дълга редица мжжки и женски фигури съ засмѣни лица, изпъкнали очи и дълги остри носове. Това сж най-старитѣ гръцки статуи. Колко голѣма е разликата между тия жизнени груби изображения и изящнитѣ глави изработени отъ Фидия, Лизипа и Праксителя! Посещението бѣше особно поучително. Видѣхме много нагледно, че едно съвършенство не се достига изведнажъ. И гръцкото изкуство отначало е било просто и ограничено и постепенно достигнало до най-голѣма висота и сила.